

Sygn. akt: III AUa 426/12

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Janina Kacprzak

Sędziowie: SSA Maria Padarewska - Hajn

SSA Mirosław Godlewski (spr.)

Protokolant: sekr. sądowy Patrycja Stasiak

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2012 r. w Łodzi

sprawy **J. M. przy udziale zainteresowanych (...) Spółka Akcyjna i (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.**

o emeryturę,

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu

z dnia 10 stycznia 2012 r., sygn. akt: V U 1251/11;

postanawia:

odrzuć apelację.

Sygn. akt: III AUa 426/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 września 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił wnioskodawcy J. M. prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych, gdyż nie wykazał on 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Organ rentowy nie zaliczył do stażu pracy ubezpieczonego okresu od 27 sierpnia 1968 roku do 27 października 1970 roku i od 15 października 1972 r. do 14 września 1973 roku, gdyż świadectwo pracy za ten okres nie spełnia wymogów formalnych (brak imiennej pieczętki osoby wystawiającej dokument) oraz okresu od 1 października 1991 roku do 31 grudnia 1998 roku z uwagi na fakt, że świadectwo pracy wystawiono przed rozwiązaniem stosunku pracy, a ponadto wskazane daty początku i końca zatrudnienia nie korelują z innymi dokumentami pracowniczymi ubezpieczonego.

Od powyższej decyzji J. M. odwołał się do Sądu Okręgowego w Kaliszu wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do świadczenia emerytalnego. Ubezpieczony wniósł o zaliczenie do stażu pracy wskazanych wyżej okresów zatrudnienia.

Wyrokiem z dnia 10 stycznia 2012 roku Sąd Okręgowy w Kaliszu zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał J. M. prawo do emerytury poczynając od 6 czerwca 2011 roku. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd wskazał, że

ubezpieczony co prawda nie udowodnił spornego okresu zatrudnienia od 1 października 1991 roku do 31 grudnia 1998 roku, niemniej jednak udowodnione pozostałe sporne okresy zatrudnienia od 27 sierpnia 1968 roku do 27 października 1970 roku i od 15 października 1972 r. do 14 września 1973 roku uzupełniają łączny staż pracy wnioskodawcy do ustawowego minimum 25 lat.

W dniu 26 stycznia 2012 roku J. M. złożył apelację zaskarżając wyrok Sądu pierwszej instancji w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do rozpoznania Sądowi pierwszej instancji. Na rozprawie w dniu 7 listopada 2012 roku pełnomocnik wnioskodawcy poparł złożoną apelację oraz sprecyzował, że wnosi o uchylenie zaskarżonego wyroku i uzupełnienie postępowania dowodowego w zakresie nieuwzględnienia do stażu pracy ubezpieczonego okresu od 30 września 1991 roku do 31 lipca 1996 roku. Wyjaśnił, że zarzut apelacyjny odnosi się wyłącznie do tego, że jak wynika z treści uzasadnienia sąd pierwszej instancji przyznając prawo stwierdził, że wskazany powyżej okres nie wchodzi do stażu ubezpieczeniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja J. M. podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna z uwagi na brak interesu skarżącego we wniesieniu tego środka.

Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym w judykaturze legitymacja do wniesienia apelacji od wyroku przysługuje tylko stronie, której dotyczy ten wyrok, przez co należy rozumieć, że wyrok zawiera rozstrzygnięcie (pozytywne lub negatywne)

o żądaniu, z którym ta strona wystąpiła lub które przeciwko niej zostało skierowane. Warunkiem dopuszczalności zaskarżenia orzeczenia jest interes skarżącego w tym zaskarżeniu, zachodzący w wypadku tzw. gravamen, polegający – najogólniej mówiąc – na niezgodności orzeczenia z żądaniem zgłoszonym w procesie przez strony (por.: postanowienie Sądu Najwyższego z 5 września 1997 r. sygn. akt III CKN 152/97, opubl. LEX nr 50615).

Przechodząc od powyższych rozważań na grunt rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że wyrok z dnia 10 stycznia 2012 roku nie jest niekorzystny dla skarżącego, gdyż zgodnie z jego żądaniem przyznaje mu prawa do emerytury w szczególnych warunkach. Podnoszona przez apelanta okoliczność, że Sąd Okręgowy nie zaliczył jednego ze wskazywanych przez niego okresów do łącznego stażu pracy ubezpieczonego nie rzutuje na powyższe. Jak wskazał Sąd Okręgowy w uzasadnieniu przedmiotowego wyroku, pozostałe okresy zatrudnienia wykazane przez wnioskodawcę w toku postępowania dowodowego wystarczyły do uzupełnienia stażu pracy do ustawowego minimum 25 lat, a tym samym do przyznania prawa do spornego świadczenia. W konsekwencji wyrok Sądu nie narusza interesów skarżącego.

Na zakończenie nadmienić jeszcze należy, że przedmiot rozstrzygnięcia Sądu wyznacza treść decyzji organu rentowego. Decyzja z dnia 16 września 2011 roku dotyczy zaś niewątpliwie prawa do emerytury, które to prawo zostało wnioskodawcy przyznane przedmiotowym wyrokiem, pomimo nieuwzględnienia przez Sąd okresu od 30 września 1991 roku do 31 lipca 1996 roku. Kwestia zaliczenia poszczególnych okresów do stażu pracy ubezpieczonego będzie miała relewantne znaczenie na etapie ustalania wysokości emerytury co zostanie dokonane w decyzji jaką organ będzie obowiązany wydać po uprawomocnieniu się wyroku przyznającego prawo. Ewentualny spór w tym zakresie będzie mógł być rozstrzygnięty w drodze postępowania sądowego, które ewentualnie będzie mogło być zainicjowane, gdy wydana w tym przedmiocie przez organ decyzja nie będzie zgodna z oczekiwaniami ubezpieczonego.

W tym stanie rzeczy, Sąd Apelacyjny w Łodzi działając na podstawie art. 373 k.p.c., orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia.